

[Christmas Møller.]

munen at afholde en Syvendedel af Udgiften til Invalidrente og Aldersrente, og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen siger, at Refusionsreglerne her er gode, for de opfordrer til at give. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at det er just ikke en Argumentation, som taler for, at man skulde gennemføre den af den højtærede Minister foreslaaede Regel.

Vi maa holde for, at man kan lade Staten tage nogle af Byrderne, hvor der er faste Takster, hvor det altsaa er givet, at Udgiften kommer; men hvor der er Tale om Skøn, maa der være en Sammenhæng af betydelig Styrke mellem den Kommune, som skal bestemme, og den Kommune, som skal betale. Thi det vilde økonomisk være alt for farligt, i det Øjeblik en Kommune kunde bestemme, uden at det berørte den selv saa forfærdelig meget, men den blot kunde lægge Byrden over paa andre Kommuner.

Naar den højtærede Socialminister i sit Lovforslags § 70 har stillet det Forslag for den mellemkommunale Refusions Vedkommende, at Udgiften skal fordeles paa samtlige Landets Kommuner med $\frac{1}{3}$ i Forhold til den enkelte Kommunes Indbyggerantal, $\frac{1}{3}$ i Forhold til det samlede Indkomstbeløb og $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, maa jeg sige, at dette ser vi ikke paa med Sympati. Jeg troede, at vi skulde til helt at afskaffe Ejendomsskylden, og at man i visse Kommuner i hvert Fald vil gøre det efter det Forslag, vi snart faar til Behandling om den kommunale Grundskyld — jeg kan jo ikke sige noget om, om dette Forslag har Mulighed for at blive gennemført med andre Partiers Stemmer, med vore har det det ikke. Jeg spørger altsaa den højtærede Socialminister: Skal Ejendomsskylden bevares, eller skal den det ikke?

Med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven, som ikke foreligger til Behandling, men som den højtærede Socialminister gjorde en Bemærkning om — det findes Sp. 3414 — hvorved Ministeren, synes det mig, bebudede, at vi, da de private Forsikringsindretninger var lidet rationelle, skulde gaa over til en Statsforsikringsanstalt, maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Socialminister, at vi for vort Vedkommende ikke mener, at det er en saadan Vej, man skal gaa.

Jeg har her søgt for de store principielle

Spørgsmaals Vedkommende at give en Redegørelse for det konservative Partis principielle Stilling i Tilslutning til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Henriksen gjorde gældende. I det Øjeblik man ikke vil være med til det Forslag, vi har fremsat — og det ærede Medlem Hr. Henriksen har jo Ret i, at Tonerne lød ikke alt for venligt, ja, endogsaa mindre venligt, end man i og for sig kunde have ventet —, i det Øjeblik man virkelig spærrer alle Veje for denne den rationelle Løsning, vil vi selvfølgelig gaa ind i en Forhandling paa saglig Grund. Hermed opgiver vi vel ikke at søge den Folkeforsikring gennemført, som vi mener er rigtig, men det er klart, at i det Øjeblik andre Partier vender sig imod os, er vi villige til paa det Grundlag, der kan komme til at foreligge, at arbejde med paa Sagens Løsning.

Inden jeg gaar over til til Slut kort at rekapitulere, hvordan vor Stilling da vil være, bliver jeg nødt til at gøre nogle Bemærkninger om den finansielle Side af hele dette Lovforslag.

Jeg synes, man har Lov til at sige til den højtærede Socialminister, at alle de mange Goder paa Forenklingens Omraade, som vi venter os fra ham, er ikke helt kommet endnu. Jeg kan godt se, at der paa visse Omraader er Forenkling, ogsaa i dette Forslag begribeligvis; men den store Forenkling, tror jeg, jeg har Lov til at sige, skyder den højtærede Socialminister ud til det Arbejde, han i Øjeblikket har i Gang angaaende Forsørgelseslovgivningen. Det er dér, den store Forenkling maa komme; og foruden at vi først maa se alt dette, maa man ogsaa anstille nogle Betragtninger angaaende den finansielle Side af hele Spørgsmaalet.

Den højtærede Socialminister siger: Hvem betaler nu Skatterne her i Landet? hvem er det, der betaler alle vore Luksusskatter: Øl, Brændevin, Told o. s. v.? Og den højtærede Socialminister besvarer dette nærmest ved at yde Tilslutning til nogle Tal, der blev nævnt af den, maa jeg tro, særlig kyndige paa det finansielle Omraade, nemlig Finansudvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, idet han besvarer Spørgsmaalet: Hvem betaler de indirekte Skatter? derhen, at det gør Arbejderne.

Jeg tror ikke, at den højtærede Socialminister har Ret heri. Jeg tror for det første, at vor indirekte Beskatning er saa høj, at man ikke kan sige, at det er Arbejderne, som paa en Række af Luksusskatternes Omraade betaler. Men lad mig se bort herfra og gaa ind i den Tankegang,